

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomus ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fasciculus Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 4. De desiderio Mortis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

idem Lips.

Nonum. Eundem deuotionis actum exercebat Maximilianus primus Imperator. eius Auis, suum patrem secum deferens capulum, ut eius incuitu perpetuo conseruaret mortis memoriam: & audire se vidit capulum se moneantem ac dicentem: *Cogita mortem: te dilatas & extendis? quem tot Præuincia & Regna non capiunt, locus iste capiet.*

In viuis vi.

Decimum. De S. Chrylostomo legitur in vita quod Mortem & Gehennam depingi fecit in suo capulo, ut ex iis continuam hauriret meditando materiam.

Eadem mortis meditatio continua erat apud Franciscum Borgiam, & in particulari viginti quatuor vicibus de die cogitabat de morte, ut eorum inferatur numero, de quibus ait Apostolus: *Vos mortem*

Colof. 3.

Et hæc de memoria mortis, ut potè, vtili & necessaria bona præparationi ad eandem mortem.

De desiderio Mortis.

CAPUT IV.

DUobus modis exerceri potest memoria mortis, via timoris, aut via desiderii: quia potest etiam recordari mortis, aut quia timet eam, vel quia eam desiderat. Hoc desiderium non est semper bonum & sanctum, nisi quando bonum ac sanctum habet fundamentum: quia si quis solum mori desideret, ut eximat vitam præsentis miseris; hoc desiderium, ut potè, est elatum à proprio amore, bonum non est; ac si desideret mortem, ut fugiat offensam Dei, vel ut magis Deo uniatur, hic affectus, ut potè ab amore Dei excitatus, desiderium sanctum & meritorium est. De hoc igitur desiderio loquimur, quod est desiderium perfectum, & Sancti mirum in modum arserunt: & hoc est vultus desiderium mortis cum exercitio mortificationis, habendo continuam mortificationem in viu, & mortem in desiderio: quemadmodum de S. Paulo Apostolo dicitur

S. Chryf. de laud. Pauli.

Chrylostomus, dicens: *Semetipsum Deo per singulos*

res immolabat: idque duobus modis: primò, Mortificati-
 onem sine intermissione conferendo propter Amorem
 Christi. Secundò, Ad pericula & ad mortem se iugiter
 parando propter Christi Gloriam. Ut in nobis hu-
 iusmodi desiderium sanctum, quod est summæ perfe-
 ctionis, exciteretur, agemus de mortuis, quæ ad illud nos
 inducant, nobisque persuadent, vt non solum non de-
 beamus timere mortem, tanquam rem malam; verum
 etiam eandem, vt potè, rem bonam, omnisque boni
 principium desiderare. Ast primò ante omnia aduer-
 tendum, & tanquam certum supponendum est, quod, vt
 huiusmodi percipiatur desiderium, amouendum sit im-
 pedimentum & obstaculum, quod est peccatum: liqui-
 dem Moys ex se indifferens est, & est bona aut mala
 iuxta bonam aut malam vitam. Enimuerò, vt docet S.
 Ambrosius, dantur tres species Mortis. Prima est
 mors peccati, quando anima est in statu peccati, & hæc
 est mala. Secunda est mors ipsi peccato, & est quando
 moritur peccato: & hæc est bona. Tertia est mors cor-
 poralis, quæ est separatio quædam animæ à corpore, &
 hæc est indifferens, bona bonis, & mala malis. Qua-
 propter anima, quæ est in statu peccati, & apprehendit
 mortem, non vt malam deoraxat; sed etiam vt pessimam
 (mors peccatorum pessima) haud potest eam amare & de-
 siderare. imò facere nequit, quin eam odio habeat ac ti-
 meat. E contrà verò, qui est in Gratia Dei constitu-
 tus, neque peccati alicuius sibi conscius est, & tempore
 vitæ suæ in beneplacito Diuino ambulare satagit, con-
 formando sese sanctissimæ eius voluntati: & ex alio ca-
 pite cognoscit (quantum attestatur sacra scriptura, &
 prout tradunt & docent SS. Patres, ac rationes etiam, vti
 mox videbimus, demonstrant) quod desiderium ex
 motiui supernaturali & Diuino proueniens, sit valdè
 acceptum & gratum Deo, ac usque virtutis admodum
 heroicæ & summi meriti: considerando mortem non
 potest non amare eam, & amando mortem non potest
 non desiderare eam, & singulis diebus, imò singulis ho-
 ris & momentis non potest non in seipso excitare tam
 sanctum desiderium: seipsum offerendo Deo veluti ho-
 stiam viuentem in holocaustum & sacrificium mortifi-
 Thom. posterior

S. Ambrosius,
 de Bono
 mortis. c. 1.

Psal. 35

MOYSI
 DESIDERI
 MORTIS
 O V

cationis & mortis: exercendo vnam & desideranda
ram: consummando usu mortificationem, voluntate
zyrium per quamcunque mortem, siue sit violenta
naturalis. Verum descendamus ad motiua productis
rio mortis.

S. Cypr. de
Mortal.
S. Ambr.
de Bono
Mortis.

Hæc motiua, quemadmodum docent SS. beati
Cyprianus & Ambrosius, ad duo principaliora
cuntur, & sunt: Priuatio mali & Possessio
quia interuentu Mortis anima eripitur liberatur
in finis malis, infinito rumque bonorum attingit
tinet possessionem.

Et vt exordiamur à primo motiuo, hoc sub
tinet septem capita.

Primum. Desideranda est mors, quia liberatio
lis pœnæ. Tot sunt pœnæ ac miseræ præsentis vitæ corp
intrinsicæ, vt sunt infirmitates, sollicitudines, m
tiones: tum extrinsicæ, quales sunt peruersus
nequitia hominum, temporis mutationes & vicissit
nes, adeo, vt vita præsens potius sit dicenda mors
vita, & Mors comparatione talis vitæ remedi
refrigerium potius, quam mors æstimanda sit.
dictum D. Ambrosii: *Tantis malis hæc vitæ remedi
vt comparatione eius Mors remedium putetur*
Quamobrem vita præsens, non mors ducatur
etiam Mors oblonga & prolixa nuncupatur à D. Gr
rio, cum ait: *Vita est prolixitas mortis*. Et sanctus
gustinus adiungit, quod, quamdiu sumus in præ
vita, non sumus in vita, sed in morte, quia iam
cui vita detrahatur, & semper viuendo pars vitæ
ritur, vt supra ostensum fuit. Unde infert Philoso
moralis: *Vltima hora, quæ esse desinimus, non sola
rem facit, sed sola consummat*: & bene inquit
mam horam vitæ nostræ non esse solam, quæ
mortem inferat, quia omnes & singula horæ
plæ cū tempore toto præcedenti concurrerunt ad
dem finem; vnde cū ea sola morti imponatur
potius finis mortis, quam vitæ, dici potest: quem
modum vltima guttula, quæ cauat lapidem, noc
cauat, sed sola finem cauationi imponit.

Secundum caput, ratione cuius mors desiderari de-
 violenter, est, quia nos liberat à peccatis, & à peccandi peri-
 a proculis; quia, quamdiu hanc mortalem vitam agimus;
 semper peccatis venialibus & periculis mortalium sub-
 nt SS. hec sumus. Unde mors à Divo Ambrosio dicitur se-
 aliora cultura vitiorum, quia cum Morte cessat omne pecca-
 Possibile tum, daturque finis offensæ Dei. Hoc motuum effi-
 eratur efficacissimum est pro desiderio mortis: quia qui desiderat
 tingit finem, debet quoque desiderare media: quilibet verò
 homo Christianus desiderare debet fugam omnis offen-
 sic sub hâc Dei, etiam minimæ; ergo debet desiderare mortem,
 quæ ad istum finem medium valdè efficax est: desidera-
 liberat à vnam mortem, ut effugiat aliam: desiderate mortem
 tis vite corporis, ut evitetur mors animæ, quæ sola mortis no-
 nes, ut me metetur, & vere talis est. Ad quod alludendo dixit
 veritas Gregorius Nazianzenus: *Vna Mors peccatorum, quia*
et vicissim erit anima. Mors verò corporis nomine potius, quàm
mors: formidabilis, ac propterea minimè timenda est.

Tertium, Aliud malum, à quo mors nos eripit &
 liberat, est inordinatio passionum, quibuscum, ut lo-
 quitur D. Augustinus, est assidua & molesta nobis lucta. *S. Aug. 88*
 tio: quia cum vnus inimicus prostermitur & superatur, *ira duos*
 relinquit alter, & impugnat: *Si auaritia prostrata est, Epis. Pelag.*
 à D. Gregorius: *exurgit libido; si libido compressa, succedit ambitio: si lib. 4. to. 7.*
ambitio contempta est, exasperat ira, inflat superbia.
 adeoque semper dimicandum & decertandum est, &
 victoria obtenta difficilis, periculum succumbendi &
 perdendi magnum, ac damnum, quod timetur, inæ-
 stimabile est. Irregularatum ac inordinatum harum
 passionum finis est, ut animam prosternant, à proprio eius
 statu semoveant, ad terram inclinent, & bestiis planè
 similem efficiant. Quis igitur lubenter morabitur in
 presenti vitâ vnde quaque à tam molestis & iniuriis
 passionum hostibus impugnata?

Quartum, Mors insuper liberat nos à potestate
 Dæmonis. In pœnam peccati Adæ permittit
 Deus, ut Dæmon nos tentet, & in nos habeat
 potestatem, non iam coactiuam, sed solum persuasi-
 uam. Mortis interuentu tollitur à Dæmone hoc
 dominium, eiusque manibus surripiuntur arma,
 que

MOYSI
 DESIREI
 MOYSI
 DESIREI

quæ sunt nostra caro, inordinatæque passionessunt
nes vnâ cum Morte deficiunt & intereunt. *Com-*
turus seruitutem ad eò miseram delectabitur ne
Diaboli laqueos diu stare? Sed magis concupiscenti-
optandum ad Christum subuenientem velocius ad-
parare.

Quintum. Aliud adhuc beneficium Mors
nobis, dum nos pondere & grauedine corporis
Quis explicare poterit, quam ærumosa ac mor-
hæc societas carnis & animæ? *Spiritus leuat, car-*
uat: spiritus trahit, caro retrahit: & inter hor-
contrarios anima sustinet pœnas & affliction-

S. Greg. lib.
19. moral.
c. 5.

Mortis. Quis effreni insidens equo non aubeat
scendere in terram, ac tantum effugere perit
Equus effrenis, qui flocci pendit frenum rationis
corpus nostrum: à quo mediante morte liberatur
Quamobrem sanctus Idiota titulum valde appo-
attribuit morti, cum eam describit hunc in modum
de equo furioso descensio, qui nos ferebat in præ-

Idiota l. 5.
de Mor.

Sextum. Mors præterea desideranda est, quia
ex fraudibus & fallaciis Mundi educit: ex Mundi
quàm ex Schola errorum, scenâ fraudiam, theatri
quitatis: vbi regnat simulatio, falsitas, impietas
adorantur tria ista Idola: Idolum auri: Idolum
pratis, Idolum honoris. Quapropter beatus
Morte interueniente deserit Mundum! *Quia Mu-*
est domus peccatorum, ait D. Augustinus. Quia Mu-
est domus Diaboli, affirmat D. Chrysostomus, secul-
Mundo Diaboli, eris in Mundo Dei. Nam Mundum
& concupiscentia eius, asserit S. Apostolus Ioannes
terit, volat, eualescit: est somnus, ventus, vmbra.

S. Aug.
S. Chrysof.
10. 1. Hom.
30.
Ioan. ep. 1.
c. 2.

Septimum. Vltimum malum, à quo nos liberat
Mors, & omnium maximum est timor æternæ
tionis. *Per bonam mortem, asserit sanctus Idiota,*
mutat homo timorem in securitatem. Fœlix con-
tiō, singulare beneficium est, quod nobis conferat
per Mortem. Tollit à corde nostro illud dubium
lum timorem, illam sollicitudinem, illam anxietatem
Quis scit? Quid erit de me? Quid ibo? qualis erit
mea? vtri numero, prædestinatorum nê, an reprob-

Idiota l. c.

Quis scit? Quid erit de me? Quid ibo? qualis erit
mea? vtri numero, prædestinatorum nê, an reprob-

...moritur? Hæc consideratio & recogitatio est, quæ tor-
 quet & cruciat omnem animam, etiam iustam & san-
 ctam; nescire finem obtinendum: locum, quo tenten-
 dum: aternitatem attingendam: an sit futura misera, vel
 beata: an malis omnibus repleta, vel bonis omnibus re-
 ferta. Ab hac grauissima cruce non nisi Mors ipsamet
 nos liberare & exonerare potest: quare non fugienda,
 sed desideranda est, promptaque, quodocunque vene-
 rit, amplexanda voluntate. Hæc de malis, à quibus be-
 neficio mortis exempti sumus, dicta sufficiunt. Jam de
 bonis, quæ ipsamet Mors nobis confert, disseremus.

Primus fructus, primumque omnium, quæ Mors
 nobis exhibet, beneficium est, quod nobis suppeditet oc-
 casionem exercendi actum virtutis dignissimum, maxi-
 me heroicum, & generosissimum, qui possit esse: qualis
 est executio voluntatis Dei in re valde difficili, arduâ,
 nobisque summè contrariâ, veluti est mori & priuare
 nos propriâ vitâ. Et quamuis Mors sit necessaria; acce-
 ptior tamen mortis, eiusque oblatio, quâ Deo offertur,
 voluntaria sit, oportet, vt, nimirum, iuxta doctrinam D.
 Augustini, moriamur non solum patienter, sed etiam li-
 berè: non necessitati vinculo, sed obsequio, seu
 desiderio voluntatu. Et si mihi daretur libera electio,
 mortem præferrem vitæ ob hoc solum motiuum; quia
 Deus ita vult, & talis est voluntas Dei, vt ego moriar,
 non coactè, sed voluntariè & liberè. Alioquin quomo-
 do volumus à Deo celestibus premiis honorari, si ad Deum
 venimus inuiti? Quare, quodocunque anima præui-
 det, tempus adesse mortis suæ, seque à Deo vocari, prom-
 ptissimè debet ei obuiam procedere, & dicere cum D.
 Augustino: *Nolo viuere, volo mori, cupio dissolui, esse*
cum Christo, quod idem est, ac si diceret: Ad hæc vsque
 tempora vixi, quia talis voluntas Dei; ast cum modo
 videam & experiar voluntatem Dei contrariam, Deum-
 que omninò velle, vt ego moriar; nolo amplius viuere,
 nè quidem vnicâ horâ, vel vnicò temporis memento
 diutius; sed volo mori nunc, subito, sine dilatione: ecce
 venio: paratū cor meū, Deus, paratū cor meū, promptus
 sum ad moriendū, & bis promptus & ad mortē naturalē,
 & ad mortē violentam, prout placuerit Deo meo: modò

13 semper

IOYSSII
 DEREI
 O.V

S. Aug.

S. Cyprian.

S. Cyprian.

S. Aug.

semper Deus glorificetur in me, *sive per mortem, sive per vitam.* De Morte Christi affirmat Isaias, eam non esse necessariam, sed voluntariam & liberam: *Oblatus quia ipse voluit.* Et idem de seipso attestatur in Joanne, quando dicit: *Nemo tollit animam meam à me, sed ego pono eam pro populo.* q. d. in mea libera potestate est vivere & mori, nunc liberè morior propter generis humani salutem, quia libere à volo.

Huic Christi morti assimilanda & conformanda mors nostra: & quanquam aliunde sit necessitata, non ex parte nostrâ, *sed in preparatione animi & fidei* debet esse voluntaria & libera. Quamobrem non esset necessaria, & possem eam effugere: tamen minus, quia Deus vult, me mori, mortem & ego promptè & voluntariè. Hic est primus mortis effectus, glorificare Deum in iis, quæ Deus veraciter & omni fide dignissimus dixit & asseruit. Si per quædam gravis & virtutibus prædita tibi aliquid precarer: *haberes utique pollicenti fidem.* Nunc Deum loquitur, *Et tu mente incredulâ perfidus facis.* Qui tibi pollicetur, tibi loquitur, est Deus, in animo fluctuante dubitare ac suspensus hætere audeas. *Deus de hoc Mundo recedenti tibi immortalitatem æternitatis pollicetur, Et tu dubitas? non ei, uti oportet, adhibes fidem? Hoc est, Deum omninò non esse: hoc est, Christum credenti Dominum & Magistrum peccato mortali non offendere, ac si persona esset exiguæ fidei, & fide indignus. Hoc est, in Ecclesia constitutum fidem domo fidei non habere.* Hucusque S. Cyprianus. Subjunge. Videt colorem oculus, sonum percipit auris, palatum gustat saporem, & de hisce obiectis neminùm dubitatur, ut ceræ astimantur, & tamen obiecta sunt fallacia, quæ sensus fallere ac decipere possunt: illud, quod videt oculus fidei illuminatus ab auctoritate & infallibili veritate Dei, qui nec fallere, nec falli potest, non tanquam certum tenendum, sed in dubitandum vocandum est. Si certus ac securus ex illis de eo, quod

S. Cypri. ubi
sup.

propriis conspicias oculis, quod tangis & palpas propriis manibus; multò magis & sine comparatione certus & securus esse debes de eo, quod Deus dicit: quia sensus nos decipere possunt; at non Deus. Vos igitur non timere, sed desiderare mortem? cogita & crede indubitata fide promissis Christi; considera, quod dixit in fine vite suæ, quando sanctissima eius instabat Passio: *In domo Patris mei mansiones multe sunt. Vado parare* *Ioan. 14.*
vobis locum, & accipiam vos ad me ipsum, & conducam vos ad Gloriam, ut ubi sum ego, & vos sitis.

Confirmat eandem promissionem Christus Dominus hisce verbis: *Nunc quidem tristitiam habetis, nunc in presenti vita tempus est patiendi; at non diu durabit: iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum gaudio æterno, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis.*

Pergit declarare æternæ Gloriæ magnitudinem & excellentiam, & quinam illi sint, qui eam obtinebunt exponit: *Non pro eis (puta Apostolis) rogo tantum; sed* *Ioan. 17.*
pro eis, qui credituri sunt per Verbum eorum in me: ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te: ut & ipsi in nobis unum sint.

Et ut Saluator noster ardens illud, quo flagrabat, demonstraret desiderium Gloriæ nostræ, repetit eandem orationem: *Pater, inquit. quos dedisti mihi, volo, ut ubi sum ego, & illi sint mecum: ut videant charitatem meam & gloriam non solum Humanitatis, sed etiam Divinitatis meæ. Hisce & similiibus promissis, quibus refertum est sacrum Evangelium desiderat Christos corroborare fidem nostram. Quapropter sub sermonis post cœnam initium nõ nisi hoc Discipulis suis reliquit documentum & monitum: *Credite in Deum, &* *Ioan. 14.*
*in me credite: quia credeado in Deum, creditis quoque in me, qui Deus idem sum. Hac viuâ fide obtinebimus verum lumen, quo cognoscamus verum bonum, & medium, per quod illud attingamus, quod est Mors ipsa. Undè meditatio mortis non ingeret nobis recorem & timorem; sed potius desiderium & lætitiã.**

IOYSLI
 DEREI
 P. A.
 O. V.

§ Chrysoſt.
Hom. 3.

Nihilominus, cum materia presentis capite
gnæ sit utilitatis & emolumentum: quia ex nimio pro-
vira amore; inordinatoque Mortis timore plura frequen-
scuntur mala; sicut à contrario contemptus vite
poralis & desiderium mortis plurimum bonorum
est in vita spirituali (unde merito dixit S. Chrysoſto-
Sicut miles, qui vitam in prælio spernere debet,
timens, nunquam generosè se geret; ita Christianus
miles est semper in confictu constitutus.) Supplicium
ritatis huius necessitate progrediamur ad modum
hoc mortis desiderium exercendum sit, qui conditio
tribus punctis.

Primum erit, persuadere nobis, in nostra esse
state, ut (Diuinâ opitulante Gratia) mortem bonam
malâ vita nobis reddamus dulcem & amaram. Pre-
terea à sancto Joanne in Apocalypsi visus fuit equus
Mors insidebat, *viridis & pallidus* (iuxta varias
nes) viridis, ratione lætitiæ & spei, quam inde con-
cipient mali. Unde *Times mortem* & ecce tempus
um: *ama vitam*. Quia amor vite vitæ, quæ est
duicem reddat mortem.

Secundum est, observare consilium Christi
*non renunciat omnibus, quæ possidet, non potest meus
discipulus, renuncians & mortificans in nobis om-
affectus carnis & Mundi, omnemque inordinatum
rix amorem; conservando animam quasi separatam
corpore, & vitam cum eo solo, veluti instrumentum
quod ei conducit ad finem gloriæ & servitutis Dei.
bona Mors mortem contemnat! Bona mors, vitam
ferens sempiternam! Obona mors, quæ & tubi-
Mundo moreris! huius enim beneficio speras mor-
tem corporis, & vitam sempiternam obtinebis.*

Rationem reddit idem Sanctus: quia qui mortem
est, redditur insensibilis, unde timere non potest
mortem. Quemadmodum videmus in SS. Martyribus
qui cum primò mortui essent Mundo, peccato, &
ipsis, flocci pendebant mortem, & quasi insensibiles
se efficiebant ad perferenda tormenta.

Tertium est, *Vivere in dies & horas, ac si omni*

capitulum mori deberemus, offerentes nos Christo per mortem,
 ope sue naturalem, siue violentam in sacrificium holocausti:
 lum frequenter recitantes has aut similes preces iaculatorias:
 vita *Ecce me, Domine, quid me vis facere? Ecce me promptum*
 orum modò ad mortem, & hoc quidem temporis momento, si
 solto: ita tua placet Diuinæ Maiestati. *Volo spoliari, nolo su-*
 et, me *perueniri*, cā deponens fœlicitate hoc corpus, quā me
 fiam *exuerem quodam vestimento. Pro Christo sanctifico*
 appo (id est sacrificio) *me ipsum. Christo me offero in sacrifici-*
 dum omni morte, sicut Christus obtulit seipsum pro me.
 conu. *Nolo viuere, volo mori, cupio dissolui, & esse cum Christo:*
 a esse *nō desidero in hoc infœlici exilio prolongationem vite:*
 a bona *desidero esse cum Christo: & persistendo in corpore*
 . P. *Christi gaudebo spiritu Christi, qui est Diuinitas Chri-*
 quus *sti. Metuus mortem contemnit, nec timet mortem: &*
 a. *ego sum mortuus Mundo & Dæmoni, & solum Christo*
 e. *meo uiuo: Non mea, Domine, sed tua voluntas fiat: si*
 e. *conu. vi, O Domine, vt nunc ego moriar, hoc in loco, hoc*
 is, q. *tempore, in hac præparatione, cum hac dispositione,*
 e. *rem. fiat voluntas tua: idem & ego volo, ac protestor, quod*
 e. *est. nec vnico momento diutius viuere cupiam in hac vita, Discip.*
 i. *& intendo mori, veluti dicebat seruus tuus, fideliter, con-*
 i. *fidenter, amicaliter, & latenter: credendo, sperando, exemp. s.*
 e. *amando, & iubilando in Deo meo. Apprehendes igitur*
 bis om. *mortem, quasi rem pretiosam, in persona Christi*
 arum. *consecratam: quasi rem Diuinam, annulo sanctissimæ*
 arum. *voluntatis eius designatam: tanquàm maximum, quod*
 nentol. *Deo offerre poteris, donum. Undè dices cum Hiero-*
 s. De. *nymo: Abiicite vestimenta luctus & tristitia, psalmum Euseb. Epj*
 itam. *dicite nomine Domini: quoniam hucusq; transiui per ad Damas.*
 tibi. *ignem & aquam: & ecce nunc inducit me in refrigerium. de mort. s.*
 e. *Terrestris domus dissoluitur, & alia succedit non manu fa- Hieroz.*
 e. *cta, sed æterna in cælo. Ex domo huius mortalis corpo-*
 e. *ris transiui facio ad aliud, habitaculum longè melius,*
 tyrib. *non opera humana, sed virtute Spiritus sancti in cælo fa-*
 o, & *ctum. Hucusq; peregrinatus sum, iam, vt peregrinus,*
 libel. *redes ad Patriam. Ecce brauium cupio, pro quo in agone cu-*
 omni. *curri, ecce portā atringo, quæ tantò desiderauit desiderio. Veni*
 r. *egitur mors mea quali soror mea, sponsa mea, amica mea,*
 r. *dilecti a me: aperi mihi ianuam vitæ: exspolia me istâ mor-*

DESI
 DEREI
 M. T
 O. V

zali tunicâ, ut induam me vestimentis latitia: accipio
filium famelicum, & redde me Patri meo: redde me
tri meæ Mariæ: redde me Patriæ meæ, meo patri-
nio, meæ hereditati, thesauro meo, Deo meo,
Amori, meo Jesu: redde me veræ vitæ meæ, quæ
mare & laudare Deum in æternum. Hæc de desidio
mortis. Jam nonnulla de huiusmodi desiderio
centur exempla sanctorum.

Exempla.

Cap. V.

PRIMUM accipiendum est à Sancto Sanctorum
pate nostro Christo Domino. Qui sicut magis
desiderio *sitibatur* salutem nostram; ita quoque vehementer
cupiditate & voluntate currebat ad mortem, tanquam
ad medium Redemptionis nostræ. Unde, ut hinc
Luc. 12. raret desiderium, de seipso dicebat: *Baptismo habeo
prizari, & quomodo coarctor, usque dum perficiatur
baptismum mortis meæ suscepturus magno affligo-
ciatu, videns Passionem meam differri & tardari.*

Secundum. Sanctissima Virgo, sicut in amorem
longè superabat omnes Sanctos; ita omnes quoque
cedebar in desiderio videndi Deum mortis interitum.

Et tantum excreuit hic sanctus effectus in Matre Do-
Alb. Mag. iuxta testimonium Alberti Magni, fuerit causa
de B.V.g. suæ. *Quia potest tantum intendi inclinatio sursum
172. quod superetur ab inclinatione deorsum.* id est, tantum
anima actuari potest in desiderio Dei, ut deficiant
positiones vitæ & actuati corporis necessaria.

Tertium. Sancti Apostoli in eodem vivebant
desiderio. Sanctus Andreas mortem crucis nuquam
thesaurum suum & desiderium: *Salve crux præparata
diu desiderata, & concupiscenti animo preparata.*
Sanctus Petrus continuè lachrymabatur, & causam
rogantibus respondit: *Desiderio Domini, desiderio
videndi Dominum & Magistrum meum.* Sanctus Ioseph